



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

לפני כבוד השופט גלעד הס

התובעים

1. רינה רמון
2. גן זית בע"מ

נגד

הנתבעת

לין אוחיון

פסק דין

לפני תביעה כספית לפיצויים בהתאם לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" או "החוק").

רקע

1. כפי שיוסבר בהמשך, בין הצדדים אין מחלוקת באשר לרקע העובדתי שיפורט, כדלקמן:
2. התובעת, הגב' רינה רמון (להלן: "הנתבעת") הינה גננת במקצועה וניהלה בזמנים הרלוונטיים גן ילדים בבעלותה, בשם "גן זית" לגילאי שנה וחצי עד ארבע וחצי שנים (להלן: "הגן"). הגן הופעל תחת חברה בע"מ שהינה התובעת 2.
3. הגן אשר נמצא בעיר הרצליה, פעל בחלק מנכס בבעלות משפחת התובעת. בחלק אחר של הנכס ובנפרד מהגן, פעלה תינוקיה בבעלות גורם אחר (להלן: "התינוקיה").
4. הנתבעת, הגב' לין אוחיון (להלן: "הנתבעת"), הינה אמו של צאצא השוהה בתינוקיה.
5. לגן והתינוקיה שתי כניסות נפרדות, אולם לעיתים באי התינוקיה עוברים בחצר הגן, בכדי להיכנס לתינוקיה.
6. באחד הימים בשעות פעילות הגן, נכנסה הנתבעת למטבח הגן, החל לצעוק על התובעת ולהטיח בה אשמות בקשר לטיפול בילדי הגן. בנוסף, החלה הנתבעת לצלם את ילדי הגן וגננת אחרת, ללא אישור, ועזבה את המקום (להלן: "האירוע"). יודגש, כי בין הצדדים לא הייתה היכרות מוקדמת טרם האירוע.



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

7. לאחר כשעתיים ממועד האירוע, פרסמה הנתבעת פוסט (להלן: "הפוסט") בקבוצת "Facebook" בשם "נווה עמל – הרצליה" המונה כ-3,500 איש (להלן: "הקבוצה"), כדלקמן:

"סכנה לילדי גן זית"

לכל ההורים שילדיהם נמצאים בגן זית, לכל אותם הורים שלא רואים מה מתרחש בגן...חשוב שתדעו, הילדים נמצאים רוב שעות היום בחוץ בשרב.

היום הגעתי לקחת את הבן שלי שנמצא בתינוקיה והילדים של גן זית שיחקו בחוץ בשעה 12!!! (לפי הנייד שלי היה 40 מעלות בחוץ) לאחר בירור עם הסייעות הם בחוץ מהבוקר ולא במזגן!!

הילדים אדומים מרוב החום רינה בעצמה נמצאת בתוך הגן במזגן כמובן כדי לא להתייבש לאחר אימות היא לא הכחישה את הדברים הנ"ל.

הורים לילדים בגן זית תתעוררו!!!!!!

רינה לא טורחת לחלק לילדים שלוקים או קרטיבים בימי החום הנוראיים או בכלל, הילדים לא אוכלים צהריים בשטח הגן במזגן (כמו שמגיע לכל בן אדם בימי החום הנוראיים) שמע ילכלכו לה את הגן. הילדים נמצאים ברחבת הדשא ללא מעש מהבוקר הילדים עושים צרכים בסיר שהיא מוציאה לרחבה. ועושים לעיני כל ילדי הגן (איפה פרטיות הגוף שלכל ילד מגיעה?)

הסייעת מרלן עסוקה כל היום בנייד וכל זה רק ממה שאני רואה.

התלונה הועברה לכל הגורמים הקשורים בדבר

כגון ארגון הגנים הפרטיים עירייה וכדומה. שערוריה!!!

תעשו משהו למען ילדכם אל תעבירו את זה לסדר היום.

מצרפת לכם תמונה בשעה 12 אפילו מים היא לא טרחה להוציא"

8. לאחר שהתקבלו מספר תגובות מחברי הקבוצה במסגרת הפוסט, פרסמה הנתבעת במסגרת הפוסט, בין היתר, שתי תגובות כדלהלן:

"תפיצו למי שאיכפת מהילדים חייבים לסגור את הגן!"



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוהיון

וכן :

"חבל ככל שהאמת תצא לאור הורים לא ישימו את היקר להם מכל

עם המפלצת הזאת"

9. במסגרת החלטה שניתנה בדיון שהתקיים לפני ביום 20.11.18, הצעתי לצדדים מתווה לסיום ההליך (להלן: **"המתווה"**), כדלהלן:

"תיק זה עניינו תביעת לשון הרע עקב פוסט ותגובות בפייסבוק. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית בכתב. בדיון היום שיקפתי לצדדים את הסיכון והסיכוי הטמון בניהול התביעה לשני הצדדים.

לאור התצהירים שלפני, בית - המשפט מציע, מבלי שהדבר מהווה את עמדתו הסופית, וזאת טרם נחקרו העדים וטרם הוגשו סיכומים, כאשר ההצעה היא לשם הפשרה בלבד, את ההצעה הבאה:

הנתבעת תפרסם התנצלות בקבוצת הפייסבוק במסגרתה נרשם הפוסט הנטען כלשון הרע. הנתבעת תוותר על ההגנות העומדות לה מכוח חוק איסור לשון הרע.

לאחר פרסום ההתנצלות, הצדדים יגישו סיכומים לעניין הפיצוי הראוי, כאשר בית - המשפט יביא בחשבון במסגרת פסיקת הפיצויים, את העובדה כי הנתבעת פרסמה התנצלות ואת נוסח ההתנצלות.

הצדדים יגישו את עמדתם ביחס להצעת ביהמ"ש, עד ליום 15.12.18. אין לנמק את ההודעה."

10. ביום 30.12.18, הודיעו הצדדים כי הם מסכימים למתווה בית המשפט וצרפו נוסח התנצלות **מוסכם**, אשר נוסח כדלקמן:

"ביום 2.7.17, פרסמתי בקבוצת הפייסבוק "נווה עמל-הרצליה" פוסט אשר עניינו "גן זית" של הגנת רינה רמון. בעקבות פרסום הפוסט נכתבו תגובות שונות והתנהל דיון על ידי מגיבים שונים לרבות תגובות נוספות שלי לתגובות אשר נכתבו על ידי חלק מהמגיבים.

הפוסט וחלק מהתגובות שבמסגרתו, צרמו לגב' רמון אשר הגישה כנגדי, כחודש ימים לאחר הפרסום, תביעת לשון הרע בגין הפרסומים.

במסגרת תביעתה ובמסגרת ניהול ההליך, הבנתי כי הגב' רמון הינה גננת וותיקה ומוערכת אשר מחנכת דורות של ילדים מזה למעלה מ-40 שנה.



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

בנוסף למדתי כי הגב' רמון פעלה לאורך השנים כגננת וכאשת חינוך מתוך שליחות ואהבה אמתית וכנה הן למקצוע הגננות והן לילדים.

משלמדתי על מחויבותה רבת השנים של הגב' רמון לחינוך ואהבת ילדים, ומשהבנתי כי דבריי בפוסט ובתגובות לו פגעו בה ובגן זית, הרי שהנני מביעה בזאת חזרה מהדברים שנאמרו על ידי וכן את התנצלותי על הדברים אשר פגעו בגב' רמון ובמסגרת זו על הדברים שנכתבו, לרבות מילים פוגעניות שנכתבו על ידי.

11. ביום 31.12.18, ניתנה החלטה בדבר המועדים להגשת סיכומים לעניין הפיצוי.
12. התובעים הגישו סיכומים ביום 10.1.19 והנתבעת הגישה סיכומיה ביום 31.1.19.
13. בין מועדי הגשת הסיכומים, ביום 15.1.19, פרסמה הנתבעת הודעת התנצלות בקבוצה. יום למחרת הסירה הנתבעת את הודעת ההתנצלות.
14. התובעים הגישו הודעה בדבר מחיקת ההתנצלות. הנתבעת הגישה תגובה להודעה זו והתובעים הגישו תשובה לתגובה.

טענות התובעים

15. אשר לטיב הפרסום, נטען כי הנתבעת פעלה במופגן וביודעין על מנת להזיק לתובעים ולהביא לסגירת הגן, תוך הצגת מידע כוזב ופרסומי לשון הרע כנגד התובעים, כל זאת על מנת להקים צהרון בבעלותה.
16. אשר להתנהלות הנתבעת בהליך, טענו התובעים כי הנתבעת התנהלה לאורך ההליך בחוסר תום לב, לא אמרה אמת בתצהירה באשר לאופן מחיקת הפוסט, לא אמרה אמת בתצהירה באשר טענה כי התלוננה כנגד התובעים בארגון הגנים הפרטיים ולא תמכה בראיות את טענותיה כנגד התובעים.
17. אשר למידת הפגיעה בגן, נטען כי כתוצאה מפרסומי הנתבעת ושיחותיה להורי ילדי הגן, נפגע המוניטין העסקי של הגן והחל פיחות קריטי במספר הנרשמים לגן, דבר שאילץ את התובעת לסגור את הגן לאחר 32 שנות פעילות.
18. אשר למידת הפגיעה בתובעת, נטען כי פרסומי הנתבעת גרמו לפגיעה קשה במוניטין האישי של התובעת כגננת וכאישה מכובדת בקהילתה, מחקו את מפעל חייה וגרמו לה כאב וסבל.





בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

19. אשר להיקף הפרסום, נטען כי מדובר בקבוצה בת כ-3,500 חברים, אשר כולם אנשי השכונה בה פועל הגן, כך שלמעשה פרסומי הנתבעת הגיעו לכל הורה של ילד פוטנציאלי ותהודת הפרסום הביאה לירידה ברישום לגן.
20. אשר לפרסום ההתנצלות, נטען כי הנתבעת מחקה את פרסום ההתנצלות תוך זמן קצר ומשכך מדובר בהתנצלות חסרת משמעות.
21. התובעים עתרו לחיוב הנתבעת בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק בסך של 100,000 ₪.

טענות הנתבעת

22. אשר להתנהלות התובעים, נטען כי התובעים אשר התוודעו לפוסט בתוך זמן קצר, בחרו שלא לפנות במישרין לנתבעת או להגיב לפוסט, אלא ערכו צילומי מסך והגישו תביעה לבית המשפט, זאת ללא שהקדימו במכתב התראה. כמו כן, נטען כי התובעים הגישו בקשת סרק לפיצול סעדים. בנוסף נטען, כי סיכומי התובעים נערכו שלא בהתאם למתווה המוסכם וטענת התובעים בסיכומים בקשר לסגירת הגן הינה הרחבת חזית.
23. אשר להיקף הפרסום, הרי שמדובר בפוסט שפורסם למשך שעות בודדות בקבוצה סגורה עד שנמחק, וכאשר משך זמן הדיון בפוסט נמשך כשעתיים. טענות התובעים כי הנתבעת הגיבה לפוסט שפרסמה מתוך מטרה להחיותו ולהעצימו, אינה נכונה ומדובר בהטעיית בית המשפט.
24. אשר לטיב הפרסום, הרי שמועד האירוע היה ביום חם במיוחד והילדים אכן שהו בחצר בשעות הרלוונטיות.
25. אשר לגובה הפיצוי, ציינה הנתבעת פסקי דין אחרים שדנו בפרסומים אחרים ב-"Facebook", בהם נפסקו פיצויים בשיעורים של בין 3,000 ₪ לבין 20,000 ₪.
26. אשר לפרסום ההתנצלות, נטען כי מחיקת הודעת ההתנצלות נעשתה עקב תגובות משתלחות ושיימינג מצד גולשים אחרים כנגד הנתבעת.

דיון והכרעה

27. בית המשפט העליון קבע באלו פרמטרים יש להתחשב בעת קביעת גובה הפיצוי, כדלהלן:

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים.



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו."

(רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, [פורסם בנבו] (14.08.2001))

28. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, אני סבור כי בענייננו ישנם טעמים לחומרא וטעמים לקולא וכי הפיצויים הראויים בענייננו הינם ברף הנמוך בעיקר לאור הנכונות לקחת אחריות ולהתנצל. להלן אדון בפרמטרים הרלוונטיים:

היקף הפגיעה

29. התובעים טענו כי פרסומי הנתבעת הביאו לסגירת הגן, פגעו במוניטין של התובעת וגרמו לה כאב וסבל.

30. אשר לנסיבות סגירת הגן, אני סבור כי אין לקבל את טענות התובעים לעניין זה. ויוסבר:

31. אכן סביר כי לאחר פרסומים בגנות התובעים, ישקלו הורי ילדים האם לשכן את ילדיהם בגן, כך שפגיעה אכן קיימת. עם זאת, אני סבור כי נוכח המוניטין שצברה התובעת במשך שנים כה רבות כגננת בקרב הורים רבים, לא סביר כי אך בשל פרסומי הנתבעת חדלו הורים לשלוח ילדיהם אל הגן. כמו כן, מעיון בתגובות לפוסט שפרסמה הנתבעת, עולה כי חלק מחברי הקבוצה דחו את פרסומי הנתבעת.

32. אשר לטענת התובעת לפגיעה במוניטין וכאב וסבל שגרמו לה, אני סבור כי לאחר הבחנה בין שמו הטוב של הגן אשר מורכב ממספר גורמים מצטרפים ובין שמה הטוב של התובעת כאדם, הרי שאין צורך בהוכחת הפגיעה במוניטין שנגרם לתובעת ודי בכך שפרסומי הנתבעת הגיעו להורי ילדי גן פוטנציאליים בכדי לגרום לפגיעה במוניטין התובעת ובשמה הטוב. כמו כן, ברי כי פרסומי הנתבעת גרמו לעוגמת נפש לתובעת, הן באופן שבו נעשו בכיכר העיר העכשווית והן בהיקף שפורסמו.

היקף הפרסום

33. בין הצדדים אין מחלוקת של ממש באשר להיקף הפרסום. לטעמי בעניין זה יש טעם לחומרא וטעם לקולא, מחד גיסא מדובר בקבוצה בת כ-3,500 חברים כאשר סביר להניח כי הפרסום הגיע לאנשים נוספים, מאידך גיסא מדובר בפוסט אשר זמן פרסומו היה יחסית קצר עד למועד מחיקתו.



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוהיון

טיב הפרסום ואמינותו

34. היות והנתבעת ויתרה על טענות ההגנה באשר לאמת בפרסומים, הרי שלמעשה התברר כי הפרסומים אינם נכונים ורמת אמינותם נמוכה. בנוסף, אני סבור כי על הנתבעת היה לפנות תחילה ישירות אל התובעת באופן מכובד ולפרט בפניה את טענותיה ולא לפעול באופן מופגן כפי שפעלה.

עם זאת, דומה כי הנתבעת פעלה מתוך מחשבה כי היא פועלת לטובת הילדים והייתה סבורה כי עושה את המעשה הנכון, הגם שלבסוף נוכחה לדעת כי לא זו הדרך וכי טעתה טעות מרה. בנסיבות אלו, אכן הכף נוטה לחובת הנתבעת.

התנהגות הצדדים

35. ראשית, יש ליתן חשיבות של ממש לנכונותה של הנתבעת לסיים את ההליך ולפרסם התנצלות הגם שהתובעים סבורים כי מדובר בהתנצלות חסר משמעות. התרשמתי כי מדובר בהתנצלות כנה ואמיתית אשר הנתבעת פעלה לפרסמה בניסוח המקובל והמוסכם על התובעת.

36. אשר לטענת התובעים כי הנתבעת הסירה את פרסום ההתנצלות תוך זמן קצר, אני סבור כי התגובות השליליות כנגד הנתבעת לאחר פרסום ההתנצלות, מהווים עדות לכך כי ההתנצלות הגיעה אל הקהל הרלוונטי וסיפקה את מטרתה. לטעמי, פרסום ההתנצלות לא נועד להעמיד את הנתבעת ל"שיפוט הקהל" אלא להשיב את כבודה של התובעת בעיני הבריות מה שאכן קרה.

37. אציין כי מלבד ההתנצלות ברשת הפייסבוק, הרי נוסח ההתנצלות אושר על ידי בית המשפט, הינו חלק מפסק דין זה, פסק דין אשר פתוח לציבור, ואין מניעה כי התובעת עצמה תפרסם את נוסח ההתנצלות כראות עיניה ובל מקום.

38. אשר לטענות הנתבעת בדבר התנהלות התובעים, אני סבור כי לתובעים אצה הדרך להגשת התביעה וזאת ללא שהקדימו התראה לנתבעת, ויש כי התראה מוקדמת הייתה מונעת את קיום ההליך לטובת שני הצדדים. כמו כן, יש ממש בטענת הנתבעת כי לא היה מקום להגשת הבקשה לפיצול סעדים ואף בהחלטתי מיום 16.04.18 קבעתי כי אין מקום ליתן היתר לפיצול סעדים ובאפשרות התובעים להגיש בקשה לתיקון כתב התביעה, אפשרות אותה בחרו התובעים שלא לממש.

39. אשר לטענת הנתבעת כי סיכומי התובעים נערכו שלא בהתאם למתווה וטענתם בקשר לסגירת הגן הינה הרחבת חזית, אני סבור כי דין טענה זו להידחות. בהתאם למתווה על הצדדים היה לטעון בקשר לגובה הפיצויים ועניין סגירת הגן אשר הובא עוד בכתב התביעה, קשור לפרמטר היקף הפגיעה בתובעים, וזכותם היה לטעון לעניין זה.



בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 9811-08-17 רמון ואח' נ' אוחיון

גובה הפיצוי

40. לאחר ששקלתי את הפרמטרים שהובאו לעיל הן לחומרא והן לקולא ועיינתי בפסקי דין נוספים אשר עסקו בפרסומים דומים: ר' לדוגמא: ת"א (ראשל"צ) 2437-09 גני תלתלים מרום בע"מ נ' פרקשנר [פורסם בנבו] (09.10.11), ת"א (ת"א) 43039-09-17 עזר נ' קורן [פורסם בנבו] (11.09.18) ות"א (ראשל"צ) 586-03-12 אלקריאף נ' פיינשטיין [פורסם בנבו] (27.10.14), הגעתי לכלל מסקנה כי יש להעמיד את גובה הפיצוי לטובת התובעת על סך 18,000 ₪.

41. אדגיש כי היות והגן נסגר, הרי שחויב הנתבעת הינו כלפי התובעת בלבד.

סוף דבר

42. לאור האמור בפסק דין זה, אני פוסק כי הנתבעת תשלם לידי התובעת פיצוי בסך של 18,000 ₪ אשר ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.4.19 ובראשון לכל חודש שאחריו. לא ישולם אחד מהתשלומים במועדו יעמוד על הסכום לפירעון מידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.

43. לעניין ההוצאות, הבאתי בחשבון את אופן ניהול ההליך על ידי הצדדים והסכמת הצדדים למתווה שהוצע.

בנסיבות אלו, אני סבור יש לקבוע סכום הוצאות מתון. אשר על כן, הנתבעת תישא בשכר טרחת עו"ד של התובעת בסך של 2,500 ₪ (כולל מע"מ) וכן הוצאות משפט (כגון: אגרות, צילומים, נסיעות וכו') בסך של 1,000 ₪. סכום ההוצאות ישולם תוך 30 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.


גלעד חס, שופט

